

ikke er i Besiddelse af; men derimod skal jeg indrømme det ærede Medlem, at jeg, ved at lægge Mærke til hans Udtalelser og hans hele Virksomhed her paa Rigsdagen, har faaet den Forestilling, at det er meget vanskeligt for det ærede Medlem at begrænse sig i sine Forslag.

Winther: Det er blot med Hensyn til det Forhold, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 29 og i Forslaget under Nr. 13, at jeg vil tillade mig en Bemærkning. Jeg er Deeltager i at stille dette Forslag om at ned sætte Summen 900 Rd. med 200 Rd. for Generalprocureurens Cancellist. Jeg vil meget gerne indrømme, at hele denne Lovfortolkning, som er opstillet, er af en meget fin juridisk Natur, og at jeg som Lægmand i den Henseende har staaet noget tvivlende. Jeg har imidlertid hørt gjort gjældende, at det vilde være ubilligt mod den enkelte Mand, naar vi gjorde dette Afdrag af 200 Rd., og jeg har altid været af den Mening, at Lovforandringer, som Staten fandt burde indføres, maatte vi sørge for ikke kunde komme til i Dvergangstiden at træffe enkelte Personer for haardt. Efterat dette Hensyn er gjort gjældende, ønsker jeg ikke at fastholde Indstillingen for mit Bedkommende. Det var en Indvending, jeg ikke havde ventet mig, idet jeg nemlig troede, at det var et Biembede, som denne Mand havde, og at det altsaa var mindre vigtigt, hvilken Side man gik til i denne Sag, men jeg havde som sagt under Forhandlingerne i Udvalget stor Tvivl, og jeg vil for mit Bedkommeade ikke fastholde Afstemningspunktet, saaledes som jeg ved at have tiltraadt Udvalgets Fleertal maatte antages at ville gjøre.

Bahl: Jeg vil med Hensyn til Forslaget under Nr. 19 tillade mig den Bemærkning, at, uagtet jeg maa indrømme, at, hvad der er fremkommet om dette Forslag, er af den Beskaffenhed, at det maa erkjendes, at det ikke ganske foreligger i en saadan Form, at det egner sig til endelig at behandles, vil jeg dog holde mig til den Erklæring, der er givet af Forslagsstilleren, at han og hans Medforslagsstillere ville omændre det til 3die Behandling, og med dette for Die vil jeg da, eftersom jeg

billiger Hovedtanken i hans Forslag, og han har erklæret, at han af Afstemningen vil see, hvorvidt der maatte være en Opfordring for ham til at fastholde det til 3die Behandling, efterat have motiveret min Afstemning saaledes, stemme for Forslaget. — Siden jeg har Ordet, maa det være mig tilladt at gjøre en Bemærkning ligeoverfor, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl). Han indvendte mod Forslagsstilleren, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at han ikke kunde begrænse sig, og at det ærede Medlem kunde vente sig de utroligste Forslag, f. Gr. Optagelsen af Amtsrepartitionsfondenes Regnskaber og Sogneraadenes Regnskaber, men jeg maa tillade mig, siden han har bragt dette paa Bane, en ganske simpel Bemærkning, og det er den: Finantsloven, som man nu vil begrænse til et Noget, der synes at skulle blive bestandig mindre og mindre, vil da kun komme til at omtale de Forandringer i Normalbudgettet, som man finder Anledning til Aar for Aar. Nei, der staaer i Grundloven, at Finantsloven skal give et Overlag over Statens Indtægter og Udgifter, (Sustitsministeren: Statens!) meget rigtig, men nu kommer det, jeg vil bemærke. Naar nu ikke Statens Overlag over Indtægter og Udgifter balancerer, hvad kommer saa? Saa kommer det Tilfælde, at der skal paalægges Skatter, og hvilke Oplysninger ere da mere tjenlige til at vise, hvilken Skattebyrde Staten kan bære end Oplysninger netop om, hvorledes Kommunernes Skattevæsen staaer. Derfor vilde jeg finde, at den Finantsminister gjorde os en ikke ringe Tjeneste, som med Bilagene til Finantsloven aarlig meddeelte, hvorledes det stod med Kommunernes Regnskab; thi det vilde være et overordentlig godt Grundlag med Hensyn til, i hvilken Udstrækning man troede at kunne paalægge Skatter. Altsaa den Tanke, hvormed det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds vilde slaae det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, er i og for sig slet ikke saa forkastelig.

Formanden: Det sidst berørte Forhold